

BDSM สัญญาแพ่งว่าด้วยการสร้างความสุขกับการยินยอมจากการถูกผู้อื่นทรมาน
อันปราศจากความผิดทางอาญาภายใต้การทรมานผู้อื่น

BDSM Contract Related to Creating Happiness and Being Voluntary Euthanasia without Criminal Fault towards Human Torture

ธเนศ ยุคันทวนิชชัย¹

Tanate Yukuntawanitchai

บทคัดย่อ

BDSM เป็นความหลากหลายของปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ซึ่งกามารมณ์ที่มีความยินยอม ทั้งสองฝ่ายโดยปฏิสัมพันธ์นี้จะเกี่ยวข้องกับกรรับความเจ็บปวด และการสถาปนาอำนาจจากผู้กระทำที่เหนือกว่าผู้อยู่ใต้อำนาจที่ถูกกระทำ ภายใต้ความยินยอมที่มีสัญญาข้อตกลงถึงความปลอดภัยขณะที่สัญญาที่ร่วมกันทำนั้นมีผลใช้บังคับตามกฎหมายหรือไม่ หรือ “ความยินยอม” ที่ให้แกกันไว้จะยกเว้นความผิดได้หรือไม่หากการทรมานนั้นนำมาซึ่งอาการบาดเจ็บหรือถึงแก่ชีวิต

คำสำคัญ: ผู้ทรมาน ผู้ถูกทรมาน เพศ ความสุข

Abstract

BDSM presents a variety of sexual relationships between people having agreement. These relationships are related to acceptance of affliction and power establishment of superior actors. Based on the acceptance agreed with safety, there are questions towards legal enforcement of contract or exclusion of liability of acceptance in case of activities causing painful or death.

Keywords: tormentor, tormented people, sexual, happiness

---

¹อาจารย์คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

บทนำ

ทศวรรษที่ผ่านมาปรากฏการณ์การไหลบ่าของกระแสทุนนิยมในโลกโลกาภิวัตน์ด้านการสื่อสารและเทคโนโลยีได้ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองระดับโลกภายใต้ความหลากหลายในวิถีปฏิบัติทางการเมืองชาติพันธุ์ ศาสนา รวมถึงเพศวิถีอย่างเข้มข้น ปรากฏการณ์ดังกล่าวส่งผลให้นานาประเทศต้องเผชิญกับความแตกต่างทางวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์ที่เข้ามาอาศัยในประเทศกระทั่งนำไปสู่ความพยายามระหว่างรัฐ นักวิชาการ และกระบวนการเคลื่อนไหวทางสังคม เพื่อทำให้กลุ่มคนอันหลากหลายนี้สามารถอยู่ร่วมกันและยอมรับความแตกต่างกันได้ นอกเหนือไปจากความแตกต่างหลากหลายทางเชื้อชาติชาติพันธุ์และความเชื่อทางการเมืองปฏิบัติด้านศาสนาแล้ว ยังมีปรากฏการณ์อันหลากหลายทางเพศภาวะและเพศวิถีที่ไม่ได้เกิดขึ้นภายใต้สถาบันการแต่งงานโดยไม่ได้จำกัดเฉพาะความสัมพันธ์แบบคู่เพศตรงข้าม (Heterosexual) เช่น เพศวิถีของหญิงรักหญิงชายรักชาย (Ponzanesi, 2007 : 199 ; ปณิธิ บวรานัน, 2557 : 175) ขณะที่นัยยะเรื่องเพศในอดีตนั้นถือว่าเป็นเรื่องส่วนตัวของมนุษย์และปลอดจากการเมืองเพศมักถูกจัดวางให้สอดคล้องกับความเป็นธรรมชาติที่มนุษย์ในสังคมสามารถสังเกตเห็นได้สังคมส่วนใหญ่มีความเชื่อว่าความชื่นชอบเรื่องเพศไม่สามารถที่จะเปลี่ยนแปลงรสนิยมได้เรื่องของเพศจึงเป็นมิติของระบบความคิดความเชื่อและการแสดงออกถึงความสัมพันธ์ทางเพศเพื่อแค่การสืบทอดเผ่าพันธุ์เท่านั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่ามกลางกิจกรรมและความสัมพันธ์ทางเพศอันหลากหลายของมนุษย์สำหรับ BDSM (Bondage and Discipline, Dominance and Submission, Sadism and Masochism) เป็นหนึ่งในรูปแบบของกิจกรรมและความสัมพันธ์ทางเพศที่แตกต่างออกไปจากเพศวิถีกระแสหลัก BDSM คือ พันธนาการจากการลงโทษเชิงกามารมณ์ที่ใช้อำนาจและการอยู่ภายใต้อำนาจ จากการมีความสุขด้วยการทรมานผู้อื่นและการมีความสุขจากการถูกผู้อื่นทรมาน และ BDSM อาจทำกิจกรรมนั้นด้วยตนเองลำพัง แบบเดียวกับการช่วยตัวเองเพื่อความสุขทางเพศแบบธรรมดาทั่วไปหรือมีผู้ร่วมกระทำด้วยกันก็ได้ กลุ่มผู้ชื่นชอบใน BDSM ได้ถูกตีตราว่าเป็นสิ่งที่แปลกแยกแตกต่างจนไปถึงขั้นเป็นเรื่องความวิปริตทางเพศหรือความผิดปกติทางจิต การเคลื่อนไหวทางสังคมของกลุ่มเหล่านี้มีขึ้นเพื่อเรียกร้องสิทธิความหลากหลาย นอกเหนือจากเพศวิถีกระแสหลัก รสนิยมดังกล่าว สังคมได้สถาปนาให้ถูกมองในเชิงลบ ฉะนั้น กลุ่มผู้ชื่นชอบ BDSM จะพบปัญหาเดียวกันคือคนในสังคมส่วนใหญ่มักไม่ยอมรับพวกเขา หรือตั้งข้อรังเกียจกิจกรรมทางเพศแบบ BDSM เพราะขัดกับแบบแผนหรือขนบประเพณีเรื่องเพศภายใต้ความสัมพันธ์ทางเพศเพื่อการสืบทอดเผ่าพันธุ์ผ่านสถาบันการแต่งงานเท่านั้น โดยส่งผลให้รัฐบาลและสังคมเกิดความวิตกกังวลรวมไปถึงมิติในการแสวงหาแนวทางจัดการควบคุมในเรื่องเหล่านี้ทั้งที่ BDSM เป็นสิ่งที่มีมาตั้งแต่อดีต จากหลักฐานทางโบราณคดีได้แสดงให้เห็นว่าการปรากฏตัวของกิจกรรมทางเพศที่มีลักษณะในการทำนองเดียวกับ BDSM มีมาตั้งแต่ยุคศตวรรษที่ 5 ก่อนคริสตกาลกรณีภาพบนผนังปูนเปียก ในสุสานแห่งการเขียนสี ในเมือง Tarquinia ประเทศอิตาลี ได้แสดงถึงการร่วมเพศระหว่างชายสองคนกับหญิงหนึ่งคน โดยชายได้ใช้มือตีไปที่ร่างของหญิงและชายอีกคนกำลังใช้แส้เขียนลงที่ตัวผู้หญิง (Haynes, 2000 : 234) ดังนั้น BDSM ในแง่ของเพศวิธินั้นมีความเป็นพลวัตลื่นไหลไปตามบริบทการเคลื่อนไหวทางสังคมเพื่อขยายอาณาเขตพื้นที่ของกลุ่มผู้มีรสนิยมใน BDSM “ขณะที่ BDSM” ไม่มีคำจำกัดความที่เป็นสากล แต่เข้าใจกันทั่วไปในวงการนี้ โดยกลุ่มสำนักคิดหลากหลายสำนักต่างได้ให้คำนิยามของ BDSM ดังปรากฏต่อไปนี้ วิถีที่เดียวสารานุกรมเสรีอ้างว่า BDSM เป็นกิจกรรมทางเพศอย่างหนึ่งที่มีเพศสัมพันธ์แบบรุนแรงและทรมาน เช่น จับมัดตึง ใช้แส้เขียนตี เอาน้ำตาเทียนไขลง

ร่างกาย ส่วนคำว่า BDSM ก็ได้แปลแยกความหมายออกเป็นสี่ส่วนที่มีความหมาย ได้แก่ B : Bondage คือ พันธนาการ D : Discipline คือ การลงโทษ S : Sadism คือ มีความสุขจากการทำร้ายผู้อื่น M : Masochism คือ มีความสุขจากการถูกผู้อื่นทำทารุณกรรม (วิกิพีเดีย, 2560) นักวิชาการทางเพศศึกษา (Sisson, 2007 : 12) ได้นิยาม BDSM คือ “ความหลากหลายของปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลเชิงกามารมณ์ที่มีความยินยอมทั้งสองฝ่ายโดยปฏิสัมพันธ์นี้จะเกี่ยวข้องกับการรับความเจ็บปวดและการสถาปนาอำนาจจากผู้กระทำที่เหนือกว่าผู้อยู่ใต้อำนาจที่ถูกกระทำขณะนั้น (Mahmoud, 2015 : 209) ได้นิยามว่า BDSM เป็นความชื่นชอบทางเพศที่อยู่นอกเหนือกิจกรรมทางเพศ แบบธรรมดา ซึ่งรวมถึงการแลกเปลี่ยนอำนาจในการควบคุมบงการ การสวมบทบาทและความยินยอมที่เกิดขึ้นก่อนและดำเนินไประหว่างทำกิจกรรม ขณะเดียวกันนักวิชาการทางจิตและเพศบำบัด (Moser & Kleinplatz, 2007 : 35) เสนอว่า BDSM คือรสนิยมทางเพศที่ชื่นชอบความรุนแรง แต่ต้องมีการยินยอมทั้ง 2 ฝ่าย หรือบางครั้งอาจมากกว่านั้น อาจทำกันเป็นหมู่คณะ เช่นเป็นเพศสัมพันธ์ที่สวมบทบาทกันในการทำงานที่มีผู้กระทำกับผู้ถูกกระทำแต่ไม่ใช่อาการทางจิตเภท แต่เป็นวัฒนธรรมย่อยของรสนิยมทางเพศสัมพันธ์แบบหนึ่ง ทั้งนี้ความหลงใหลในความเจ็บปวดนั้นไม่ใช่ความเจ็บปวดโดยตัวมันเองแต่เป็นความคิดว่าตนจะได้รับ ความเจ็บปวดต่างหากที่ก่อให้เกิดความสุขทางเพศ เช่นเดียวกับกรณีของการพันธนาการ การที่ฝ่ายหนึ่งรับรู้ว่าตนจะได้รับ ความเจ็บปวดทางร่างกายจากการกระทำของอีกฝ่ายหนึ่งเป็นการรับรู้และยอมรับถึงอำนาจที่ด้อยกว่าในความสัมพันธ์ และในขณะเดียวกันผู้ที่สร้าง ความเจ็บปวดก็เป็นผู้ใช้อำนาจที่เหนือกว่า สรุปได้ว่านิยามของ BDSM คือ กิจกรรมทางเพศบนพื้นฐานของการใช้การกระทำทางกายภาพและการใช้อำนาจฝ่ายผู้กระทำรวมถึงการอยู่ใต้อำนาจของฝ่ายผู้ถูกกระทำ ซึ่งต่างมีความยินยอมของทุกฝ่าย จากความยินยอมเพื่อปลดปล่อยอารมณ์ความรู้สึกทางเพศ ผ่านกิจกรรมที่มีลักษณะแตกต่างไปจากคนทั่วไป บทความนี้จึงมีจุดมุ่งหมายที่พรรณานาแนวคิด BDSM ที่มุ่งการยอมรับความแตกต่างหลากหลายของกลุ่มวัฒนธรรมย่อยที่มีทั้งคุณูปการหรือข้อจำกัดของความหลากหลายในรสนิยมทางเพศในสังคมภายใต้กิจกรรมความยินยอมอันมีสัญญาข้อตกลงถึงความปลอดภัยร่วมกัน

ผลการศึกษา

เพศเป็นเรื่องธรรมชาติของมนุษย์ เป็นไปเพื่อการสืบพันธุ์เพื่อสืบทอดวงศ์ตระกูล แต่ไม่สามารถปฏิเสธได้ว่าเพศเองก็ถือเป็นกิจกรรมเพื่อความรื่นเริงหรือเพื่อความรื่นรมย์ทางเพศให้มากที่สุด เพศจึงเป็นเรื่องธรรมชาติที่ไม่จำเป็นต้องเป็นเรื่องธรรมชาติเพื่อการสืบพันธุ์เพียงอย่างเดียว แต่ยังคงต้องเกี่ยวข้องกับความเพลิดเพลินและความสนุกสนานที่เกิดขึ้นตั้งแต่คนเดียว สองคน มากกว่าสองคนขึ้นไป โดยวิธีการสื่อสารจะมีการปรับเปลี่ยนไปได้ทั้งแบบอ่อนหวานหรือรุนแรง (ธเนศ วงศ์ยานนาวา, 2551 :155) สำหรับวิธีการศึกษา BDSM สัญญาแห่งว่าด้วยการสร้างความสุขกับการยินยอมจากการถูกผู้อื่นทรมานอันปราศจากความผิดทางอาญาภายใต้การทรมานผู้อื่นนี้ ได้ใช้การสำรวจสภาพความเป็นจริงของเหตุการณ์ทั้งในอดีตและปัจจุบัน โดยอาศัยการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อแสวงหาคำตอบจากเอกสารสิ่งพิมพ์ การใช้หนังสือ (text) และเอกสาร (document) รวมทั้งข้อมูลในรูปแบบต่างๆ ที่มีบุคคลอื่นได้บันทึกหรือตีพิมพ์เผยแพร่ไว้ ซึ่งเป็นการศึกษาข้อมูลจากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิ

ประเด็นบทบาทของ BDSM

ตราบโดที่ความชื่นชอบในเพศสัมพันธ์ยังคงอยู่ภายใต้การครอบงำบนอุดมการณ์ของการแบ่งแยกระบบเพศตามธรรมชาติที่ก่อให้เกิดการสร้างคำและการนิยามความหมายใหม่ในสังคมที่ผ่านมาทั้งอดีตมาจนถึงปัจจุบัน

การปรากฏภาพให้เห็นว่ากลุ่มเพศสัมพันธ์ทางเลื้อยอย่าง BDSM นั้น ยังคงจัดเป็นกลุ่มคนชายขอบทางสังคมไม่ว่าจะเป็นการกำหนดความหมายการตอกย้ำความรู้เรื่องระบบเพศผ่านสถาบันต่างๆ ด้วยการสร้างความเป็นอื่นผ่านการปฏิบัติการทางภาษาทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการขณะที่บทบาทของ BDSM เป็นกิจกรรมที่ล่อแหลมในความรูสึกของกลุ่มเพศสัมพันธ์กระแสหลัก โดยที่ BDSM เป็นกิจกรรมทางเพศร่วมกับการพันธนาการและการเล่นบทบาทพิเศษ บทการเป็นผู้กระทำควมรุนแรงจากความสมัครใจของผู้ร่วมกิจกรรมทั้งสองฝ่าย โดยที่ BDSM จะเป็นสัญลักษณ์แห่งเสรีภาพในทางเพศที่ไม่จำกัดอยู่ในกรอบการร่วมเพศแบบเดิม ๆ และเป็นสิทธิส่วนบุคคล แต่ก็มีกติกามารยาทมากมายที่ต้องยึดถือปฏิบัติเพื่อความปลอดภัยทั้งต่อตนเองและผู้อื่นแล้วยังมีคำปฏิญาณระหว่างคู่ภายใต้กิจกรรม BDSM ที่จะสามารถเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อ เกิดจาก “ความยินยอม” ของผู้เข้าร่วมทั้งสองฝ่ายเท่านั้น โดยที่สาระสำคัญของ BDSM มีดังนี้ ประการแรก BDSM เป็นกิจกรรมและความสัมพันธ์ทางเพศที่ยังไม่มีพื้นที่ในสังคมมากนัก ภาพลักษณ์ของ BDSM ที่ปรากฏขึ้นในความคิดของคนทั่วไปมักจะถูกเชื่อมโยงกับกิจกรรมทางเพศที่มีลักษณะรุนแรง ทั้งทางกายภาพและทางจิตใจ มีการใช้เครื่องมืออุปกรณ์เพื่อพันธนาการหรือก่อให้เกิดความเจ็บปวดทางร่างกาย ซึ่งมีกติกายึดปฏิบัติโดย “ความยินยอม” ของผู้เข้าร่วมเท่านั้น BDSM จึงถูกตีตราว่าเป็นสิ่งที่แปลกแยกแตกต่างมีความวิปริตทางเพศผิดปกติทางจิต หรือโรคความวิปริตแต่ก็ไม่มีมิติส่วนใหญ่ของนักวิชาการว่าเส้นแบ่งระหว่างความสนใจทางเพศที่แปลกกับโรคความวิปริตอยู่ที่ไหนและไม่มีข้อพิสูจน์ทางการแพทย์ที่ยืนยันว่าผู้มีรสนิยมทางเพศหรือนิยมการใช้ชีวิตแบบ BDSM มีความผิดปกติทางจิตหรือเป็นพวกโรคจิต (Monica Pa, Monica, P., 2001 : 51-92) ประการต่อมา BDSM เป็นกระบวนการเคลื่อนไหวทางสังคมในตะวันตกของกลุ่มผู้นิยม BDSM ที่ได้รับการยอมรับในระดับหนึ่งและมีพื้นที่สังคมในฐานะเป็นรสนิยมทางเพศเฉพาะกลุ่มหรือเพศวิถีทางเลื้อย อย่างไรก็ตามถึงแม้ขบวนการเคลื่อนไหวทางสังคมของกลุ่ม BDSM จะมีพื้นที่ในสังคมบ้าง แต่ก็ยังไม่สามารถลดทอนเงื่อนไขในทางทางประวัติศาสตร์ที่ได้รับอิทธิพลมาจากวงการแพทย์คริสเตียนผิวขาวที่พบว่ามีการจัดระเบียบมนุษย์ทั้งเรื่องความสำเร็จความใคร่กระทั่งถึงการร่วมเพศที่ต่างจากเรื่องการร่วมเพศกระแสหลักล้วนเป็นสภาวะทางจิต และเป็นเรื่องความไร้ระเบียบหรือไม่มีระเบียบ มากกว่าเป็นอาการป่วยทางจิต อาการป่วยเหล่านี้เป็นอาการป่วยที่ถูกวินิจฉัยผ่าน ‘จริยธรรมทางเพศ’ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจริยธรรมของคริสตศาสนา กรณีหนึ่งในปี ค.ศ.1994 คู่มือการวินิจฉัยและสถิติการเกิดความผิดปกติทางจิตของสหรัฐอเมริกา (Encyclopedia of Mental Disorder, n.d.) จัดให้ Sexual Sadism และ Sexual Masochism อยู่ในกลุ่ม “กามวิตถาร” ซึ่งหมายถึง ความผิดปกติทางเพศ ที่เบี่ยงเบนไปจากบุคคลทั่วไป โดยที่สาวิตรี สุขศรี (2558 : 419) กล่าวว่าข้อถกเถียงกันนี้ มีการเรียกร้องว่าในความจริงแล้วพฤติกรรมทางเพศทั้งสองรูปแบบนี้ไม่ควรถูกจัดให้อยู่ในกลุ่มความผิดปกติทางเพศซึ่งครั้งหนึ่งพฤติกรรม “รักร่วมเพศ” [Homosexuality] จากเคยถูกสถาปนาให้อยู่ในกลุ่ม “กามวิตถาร” ซึ่งหลักฐานทางวิชาการได้ค้นพบว่าการระบุและจัดประเภทกลุ่มบุคคลดังกล่าวได้ถูกตัดออกจากหนังสือคู่มือ ฉบับนี้ไปตั้งแต่ปี ค.ศ. 1974 โดยไม่ถือเป็นความผิดปกติทางจิต อีกทั้ง Sexual Sadism และ Sexual Masochism ในความหมายนี้ไม่ได้มีสาเหตุมาจากอาการผิดปกติทางจิตหรือเพราะเป็นโรคจิต แต่เกิดจากการมีมุมมองทัศนคติที่มีรสนิยมจินตนาการ ในเรื่องเพศที่แตกต่างไปจากบุคคลอื่นเท่านั้น

ประเด็นข้างต้นนี้ถูกตอกย้ำโดยหน่วยงานของรัฐบาลที่ให้ความสนใจในแง่ของเพศวิถีมีการวิพากษ์เผยให้เห็นถึงกลไกทางสังคมที่ผลิตซ้ำต่อการให้คุณค่ากับอุดมการณ์และวิถีปฏิบัติทางเพศแบบคู่ตรงข้ามอันเกิดขึ้นภายใต้การแต่งงานว่าเป็นบรรทัดฐานของสังคมในขณะเดียวกันกระบวนการสถาปนาก็ได้ประทับตรา (Stigmatize)

ความปรารถนาทางเพศ และวิถีปฏิบัติทางเพศรูปแบบอื่นให้ถูกลดทอนสู่ “ความเป็นอื่น” “เป็นชายขอบ” “เป็นเรื่องผิดปกติไร้ศีลธรรม” กระบวนการดังกล่าวนี้ สามารถกล่าวได้ว่าในแต่ละสังคมแต่ละยุคสมัยสังคมได้ให้คุณค่ากับเพศวิถี ทั้งการควบคุม การสถาปนาการประทับตราเพศวิถี แตกต่างกันไปนอกจากนั้นแล้วกระแสการสร้างความรู้เรื่องเพศช่วง ศตวรรษที่ 20 หรือในช่วงสงครามโลกครั้งที่หนึ่ง ก็ได้ปรากฏว่าทฤษฎีความรู้ด้านการศึกษาอันมีความคาดหวังว่าการร่วมเพศระหว่างหญิงกับชายในสถาบันการแต่งงานเป็นการร่วมเพศที่ถือว่าถูกต้องเท่านั้น

อย่างไรก็ตามกลุ่มผู้มิรสนิยมความชื่นชอบทางเพศที่พึงพอใจในความเจ็บปวดต่างมีการตอบได้ว่าทฤษฎีกระแสหลักอันจำกัดพื้นที่ของคนกลุ่มย่อยเหล่านี้มีการต่อสู้กับสังคมกระแสหลักที่ยังคงให้คุณค่าแก่ผู้ที่มีรสนิยมความชื่นชอบ BDSM เป็นความไม่ปกติทางจิตโดยนำเสนอให้เห็นว่าไม่ได้เป็นสภาวะทางชีววิทยาจิตใจหรืออารมณ์ความรู้สึกที่เกิดขึ้น ฉะนั้นการมีเพศสัมพันธ์เกิดขึ้นจากทางเลือกอื่นที่ไม่ได้ใช้เงื่อนไขทางชีววิทยา จึงไม่อาจยอมรับได้ในสภาวะสมัยใหม่นี้เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วกลุ่มแนวคิดกระแสหลักก็ยังเห็นว่าถ้ายอมให้เพศวิถีทางเลือกเกิดขึ้นได้ ย่อมเป็นการสันคลอนระบอบปิศาจธิปไตยเพราะกลุ่มแนวคิดกระแสหลักจะไม่ยอมให้เกิดขึ้นหรือแม้กระทั่งยอมให้สันคลอน อันเกิดจากความคิดที่ผสมกับจินตนาการของคนกลุ่มย่อยในสังคมกลุ่ม BDSM จึงมีแนวโน้มพัฒนาปฏิสัมพันธ์และรวมกลุ่มกันเพื่อสร้างวัฒนธรรมย่อยของกลุ่มตนมากยิ่งขึ้น ประการสุดท้าย ในประเทศไทยยังไม่เข้มแข็งและชัดเจนพอที่จะทำให้สังคมไทยเข้าใจว่า BDSM คืออะไร จึงทำให้ BDSM ในฐานะเพศวิถีทางเลือกแทบไม่มีพื้นที่ในสังคมไทยยกเว้นว่ากิจกรรม BDSM ได้เกิดขึ้นโดยสามัญกรรยาอยู่ในที่ส่วนตัว ซึ่งแนวคิดเรื่องเพศกระแสหลักของสังคมไทยจะไม่ล่วงเข้าไปในกิจกรรมทางเพศที่อยู่ภายใต้สถาบันการแต่งงานและกระทำอย่างเปิดเผยทางด้านของ (James, 2011 : 504) ได้สะท้อนให้เห็นถึงพื้นฐานของ BDSM ที่น่าสนใจว่าเป็นการมีความสัมพันธ์ทางเพศที่เกี่ยวกับการกระทำทางกายภาพ (Physical Action) ที่มีส่วนผสมความรุนแรง (Violence) หรือการมีกิจกรรมทางเพศที่มีลักษณะชาดิสม์ (Sadism) ในหลักฐานทางวิชาการพบว่าเป็นความสัมพันธ์แบบ Sado-masochism โดยชาดิสม์ (Sadism) ได้ถูกรวมเรื่องราวไว้ในศตวรรษที่ 19 และหมายถึงการที่ผู้กระทำได้รับความตื่นเต้นทางเพศจากการได้ใช้ความรุนแรงทางกายภาพและทางจิตใจกับผู้ถูกกระทำหรือการทำร้ายคนอื่นโดยคนที่มิมีนิสัยทารุณด้วยการบิดเบือนทางเพศ มีการทำร้ายหญิงโสเภณีและได้รับความพึงพอใจจากการทารุณกรรมเหล่านี้ ในขณะที่มาโซคิสต์ (Masochism) เป็นความสัมพันธ์ในด้านกลับกันที่ผู้ถูกกระทำจะเกิดความกระตือรือร้นทางเพศจากการถูกใช้ความรุนแรงรวมถึงการยอมตกอยู่ใต้อำนาจของผู้กระทำประเด็นนี้มักถูกกล่าวถึงมากกว่าเป็นกิจกรรมในสื่อลามกอนาจารจึงยิ่งทำให้ภาพลักษณ์ของ BDSM มีความเป็นอื่นมากยิ่งขึ้นนอกจากนี้แล้วหากย้อนไปในสมัยโบราณยังไม่มีหลักฐานปรากฏว่ามีคำเรียกเฉพาะของกิจกรรมและรสนิยมทางเพศที่ใช้ความรุนแรงอย่างชัดเจน คำว่า ชาดิสต์ (Sadism) และ มาโซคิสต์ (Masochism) จึงเป็นชื่อเรียกถึงรสนิยมและกิจกรรมทางเพศแทนคำนิยามกิจกรรมดังกล่าว อย่างไรก็ตามความเจ็บปวดอันมีเป้าหมายเพื่อสร้างความพึงพอใจ (Pleasure) ทางกามารมณ์ให้เกิดขึ้นกับฝ่ายผู้กระทำและผู้ถูกกระทำที่หลงใหลในความเจ็บปวดนั้นไม่ใช่ความเจ็บปวดโดยตัวมันเองเหมือนอาการเจ็บปวดทั่วไป แต่เป็นความคิดว่าตนจะได้รับความเจ็บปวดที่ก่อให้เกิดความสุขด้วยยอมรับความด้อยกว่า เช่นเดียวกันกับผู้ที่สร้างความเจ็บปวดก็จะเป็นผู้ใช้อำนาจที่เหนือกว่า ความเจ็บปวดทางร่างกายในบริบทของ BDSM จึงเป็นปฏิสัมพันธ์เชิงอำนาจและควบคุมเชิงจิตวิทยาที่แฝงตัวในอารมณ์ผู้กระทำและผู้ถูกกระทำในลักษณะผู้ใช้อำนาจในการลงโทษ (Punishment) โดยผู้อยู่ใต้อำนาจหากมีการขัดขืนจะมีการลงโทษ ในทางตรงกันข้ามหากปฏิบัติตามคำสั่งก็จะให้รางวัล (Reward) เหล่านี้เป็นความเชื่อของวัฒนธรรมคนกลุ่มย่อยเกี่ยวกับการ

เพิ่มความสุททางเพศที่เรียกว่า 'Asphyxia' ซึ่งเป็นรูปแบบหนึ่งของมาโซคิซึม (Masochism) ที่อาจมีความรุนแรงและอันตรายหากปราศจากการควบคุมและความซื่อสัตย์ต่อกันด้วยเหตุนี้จึงกล่าวได้ว่าในมุมมองของหลายสำนักคิดเห็นถึงความสอดคล้องกันระหว่างซาดีซึม (Sadism) และมาโซคิซึม (Masochism) กับกิจกรรม BDSM เป็นตัวแทนระหว่างกันที่มีความแตกต่างในคำเรียกชื่อกิจกรรมตามช่วงเวลาและยุคสมัยที่ทำให้จำกัดความในกิจกรรมประเภทนี้

ในวรรณกรรมหนึ่งที่ ธเนศ วงยานนาวา ได้อ้างถึง *In the Realm of the Senses* (1976) ภาพยนตร์ของนา กิสะโอะชิมะ ที่ปรากฏภาพไปอนเป็นสิ่งต้องห้ามที่อยู่เหนือระบอบการเมืองทุกระบอบ นอกจากนี้มีฉากที่หญิงขึ้นคร่อมร่วมเพศกับฝ่ายชาย และมีการใช้เชือกรัดคอผู้ชายจนเสียชีวิตแต่ไม่ใช้การลงฆ่าผู้อื่นให้เสียชีวิต แต่เพราะฝ่ายชายเต็มใจให้ถูกรัดและมีความสุขไปพร้อมกับกร่วมเพศ ภาพยนตร์เรื่องนี้ประพันธ์โดยนักคิดชาวฝรั่งเศส จอร์จส์ บาตาเย ผู้ทรงอิทธิพลต่อความคิดตะวันตกโดยเฉพาะอย่างยิ่งนักคิดฝรั่งเศส เช่น มิเชล ฟูโกต์ และฌาคส์ แดร์ริดา ในเนื้อหาของภาพยนตร์ยังมีฉากที่ละเมิดข้อห้ามของสังคม อาทิเช่น การร่วมเพศต่อหน้าศพหรือตัวละครหญิงยั่วพระมาร่วมเพศกับตน โดยทำที่สุดตัวละครเอกที่เป็นผู้หญิงก็รัดคอพระเสียชีวิตระหว่างที่พระกำลังถึงจุดสุดยอด ภาพยนตร์นี้อาจดูเหมือนหนังสือไปอนาจาร แต่ความเป็นจริงแล้วเป็นชุดความคิดทางเทววิทยา (Theology) และปรัชญา เปรียบเสมือนกับดวงตาเป็นได้ทั้งสัญลักษณ์ทางศาสนาหรือเป็นการแสดงให้เห็นถึงบ่อเกิดของความชั่วร้าย แต่ในมุมมองหนึ่งก็เป็นส่วนสำคัญในการเห็นแสงสว่างซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของพระเจ้าเป็นเจ้าส่วนการรัดคอก็คือสะท้อนถึงการฆ่าพระเจ้าให้ตายหรือคือความตายของพระเจ้าที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ อย่างไรก็ตามการรัดคอเพื่อให้เกิดความสุททางเพศมีความชัดเจนมากในภาพยนตร์ *In the Realm of the Senses* (ธเนศ วงศ์ยานนาวา, 2551 : 175)

ขณะที่จอมพล พัทธกษัตริย์โยธิน, กฤษณา แสงเจริญทรัพย์ และอรวิภา พึ่งเงิน (2558) ได้อ้างถึงบทบาทของ BDSM ในมุมมองของนักวิชาการผ่านนิยายคลาสสิกที่สื่อถึงเรื่องราวในกิจกรรมรสนิยมแบบซาดีซึมอันสะท้อนถึงนักประพันธ์ชาวฝรั่งเศสนาม Marquis de Sade (1740 - 1814) ผู้เป็นต้นกำเนิดของคำว่า Sadism นวนิยายเรื่อง 120 Days of Sodom (Les 120 Journées de Sodome) ได้เสนอกิจกรรมทางเพศแบบซาดีซึมที่ใช้ความรุนแรงและการลดศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ “ผู้ถูกระงับจะอยู่ในลักษณะของ “เหยื่อ” ของ “ผู้กระทำ” ซึ่งมีสถานะเป็นผู้แสวงหาความตื่นเต้นจากการทรมานทางเพศโดยผู้กระทำที่อยู่ในสถานะที่เหนือกว่าจะกระทำต่อ “เหยื่อ” ด้วยการบังคับให้ “เหยื่อ” ตกอยู่ในสถานะจำยอมด้วยความสมัครใจ นวนิยายเรื่องนี้แสดงให้เห็นว่า “ผู้กระทำ” จะเหนือกว่า “ผู้ถูกระงับ” และเป็นวิถีแห่งการสถาปนาความเป็นมนุษย์ผู้แสวงหาความสุททางเพศได้อย่างเสรีให้อยู่เหนือ “เหยื่อ” ซึ่งถูกปฏิบัติเยี่ยงสิ่งของเพื่อตอบสนองความต้องการทางเพศของ “ผู้กระทำ” เท่านั้น ในทางกลับกันประเด็นข้างต้นนี้ในอีกมุมมองหนึ่งที่ขัดแย้งกันกับวิถีทางเพศเพื่อการสืบพันธุ์ของ Marquis de Sade เชื่อว่ามนุษย์เป็นสิ่งเลวร้ายในระดับสุดขีดที่ว่าด้วยเพศสัมพันธ์ในรูปแบบที่มองได้ว่า “วิปริต” (Perversion) เช่นการมีเพศสัมพันธ์ในเครือญาติ (Incest) การเสพสังวาสทางทวารหนัก (Sodomy) เพื่อตอบสนองความพึงพอใจในเพศรสของผู้กระทำ อีกทั้งยังต้องถูกนำไปเชื่อมโยงเข้ากับเรื่องกามโรคปัญหาการร่วมเพศนอกสถาบันการแต่งงานที่ได้รับการพิจารณาจากแง่มุมทางสาธารณสุขมากกว่าจะเป็นปัญหาทางศีลธรรมโดยตรง โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากแง่มุมทางคริสตจักร ปัญหาทางด้านสุขอนามัยได้รับการนำเสนอโดยชี้ให้เห็นถึงความน่ากลัวของกามโรค

อย่างไรก็ตามในอีกมิติหนึ่งกิจกรรมลักษณะ BDSM นี้กลับมีข้อสรุปจากการยืนยันได้ด้วยข้อมูลการวิจัยทั้งเชิงจิตวิทยาและวิทยาศาสตร์สมัยใหม่ที่ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมแบบ BDSM กับระดับความเครียดในร่างกายพบว่าชาว BDSM เมื่อเปรียบเทียบกับคนที่มีเซ็กส์แบบทั่วไปกลุ่ม BDSM มีปัญหาด้านอารมณ์และความเครียดน้อยกว่า และยังรู้สึกมั่นคงในความสัมพันธ์มากกว่าคนที่มีเซ็กส์แบบธรรมดา (Weisman, 2017 : 249) ขณะเดียวกันการทดลองเชิงกายภาพ นักวิจัยจากมหาวิทยาลัย Northern Illinois ได้ให้กลุ่มตัวอย่างแต่ละคนที่รับบทเป็นเจ้านายและทาสในกิจกรรม BDSM ด้วยการสุ่มเลือกบทบาทหลังเสร็จกิจกรรมภารกิจ ทีมนักวิจัยให้พวกเขาทำกิจกรรมทดสอบสมรรถภาพการตอบสนองคำสั่งของสมองและความจำ พบว่าคนที่ได้รับบททาสได้คะแนนน้อยกว่า แต่คนที่รับบทเป็นเจ้านายคะแนนจะไม่แตกต่างกัน นั่นหมายความว่าบทบาท 'ยอมเป็นทาส' (Submissive) มีผลต่อการตอบสนองของสมอง คล้ายการถูกกระทำความรุนแรงทำให้พวกเขา 'ขยับ' ความรู้สึกไปอีกสถานะหนึ่ง ทำให้รู้สึกมีความสุขจากการถูกกระทำความรุนแรง (Wismeijer & Assen, 2013 : 312)

ประเด็นคุณลักษณะของ BDSM

การทำให้เกิดความเจ็บปวดทางร่างกายนั้น (Moser & Kleinplatz, 2007 : 45 - 46) ให้ความเห็นว่า BDSM ความเจ็บปวดทางร่างกายที่เกิดเป็นรูปแบบเฉพาะที่มุ่งหมายให้เกิดการกระตุ้นความสุขทางเพศที่มุ่งเน้นเรื่องสัญญาของความสัมพันธ์ที่ยินยอมทั้งสองฝ่าย (Weinberg, Williams, & Moser, 1984 : 215) ได้ทำการศึกษาและสรุปลักษณะของความสัมพันธ์แบบ BDSM ว่ามีความสำคัญดังปรากฏต่อไปนี้ ประการแรก BDSM เป็นความสัมพันธ์ในลักษณะที่ฝ่ายหนึ่งมีการใช้อำนาจและอีกฝ่ายยอมที่จะตกอยู่ภายใต้อำนาจฝ่ายผู้มีอำนาจเหนือจะถูกเรียกว่า Sadist, Dominant หรือแค่คำว่า 'S' และฝ่ายผู้อยู่ใต้อำนาจจะเรียกว่า Masochist, Submissive หรือแค่คำว่า 'M' ผู้เข้าร่วมจะต้องมีสัญญาที่มีการตกลงร่วมกันให้ความยินยอมก่อนโดยเฉพาะการยินยอมจากฝ่ายผู้อยู่ใต้อำนาจ ดังนั้นความยินยอมจึงเป็นการชี้ให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่าง "BDSM" กับการข่มขืน เนื่องจากการข่มขืนผู้ถูกกระทำจะไม่มี ความยินยอม โดยที่ผู้ใช้อำนาจเหนือจะต้องไม่ละเมิดข้อห้ามในสัญญาตามที่ตกลงกัน (Moser & Kleinplatz, 2007 : 38) ด้วยเหตุนี้เอง BDSM จึงตั้งอยู่บนพื้นฐานความไว้เนื้อเชื่อใจซึ่งกันและกันเชื่อมั่นและมั่นใจว่าจะไม่ล่วงละเมิดต่อข้อสัญญา (สาวิตรี สุขศรี 2558, 415 - 417) ได้เสนอมุมมองที่สอดคล้องกันว่า "BDSM จัดเป็นสัญญาลักษณะแห่งเสรีภาพในทางเพศที่ไม่จำกัดอยู่ในกรอบการร่วมเพศกระแสหลัก และเป็นสิทธิส่วนบุคคลแต่ก็มีที่ต้องยึดถือปฏิบัติเพื่อความปลอดภัยทั้งต่อตนเองและผู้อื่นภายใต้ความยินยอมที่มีสัญญาข้อตกลง" อีกทั้งกลุ่มผู้ชื่นชอบใน BDSM จำนวนมากได้ทำข้อตกลงอย่างเป็นทางการในรูปของสัญญานัยยะทางนิตินัยการผิดสัญญาเป็นคดีที่เกี่ยวข้องเรื่องของบุคคลสองฝ่ายที่มีการทำผิดสัญญาได้แย้งสิทธิกันเป็นเรื่องที่ผู้ได้รับการโต้แย้งสิทธิจะฟ้องร้องอีกฝ่ายหนึ่งที่ทำกรโต้แย้งสิทธิหรือทำผิดสัญญาปัจจุบันสัญญา BDSM มีหลายประเภท อาทิ Dominant/Submissive Contract ซึ่งเป็นสัญญา BDSM ที่ทำกันโดยทั่วไป Scene Contract สัญญาระยะสั้นหรือสัญญาที่มีเงื่อนไขแน่ชัดว่าสัญญายินยอมกันเฉพาะกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง และ Mater/Slave Contract สำหรับคู่ที่ต้องการมีความสัมพันธ์กันในระยะยาว เป็นต้น แต่ที่สำคัญยิ่งไปกว่านั้นสัญญาที่พวกเขาทำกันนั้นมีผลใช้บังคับในทางกฎหมายหรือไม่ หรือ "ความยินยอม" ที่ให้แก่กันไว้จะยกเว้นความผิดให้เขาได้หรือไม่หากการทำกิจกรรมนั้นนำมาซึ่งอาการบาดเจ็บหรือถึงแก่ชีวิตในขณะที่กฎหมายอาญาสมัยใหม่ของนานาประเทศ ต่างไม่เอาผิดกับคู่ก่อให้เกิดความบาดเจ็บในเกมนักกีฬา ซึ่งผู้แข่งขันได้ถูกคาดหวังว่าได้ยินยอมหรือเตรียมตัวมาพร้อมแล้ว สำหรับการถูกระทบกระแทงหรือการได้รับบาดเจ็บ และความบาดเจ็บที่เกิดขึ้นเป็นเพียงสิ่งคาดหวังได้เท่านั้น ขณะเดียว

กันกฎหมายก็มีไม่เอาผิดกับแพทย์ผู้ผ่าตัดรักษาผู้ป่วย เนื่องจากกระทำต่อร่างกายโดยมีเป้าหมายเพื่อรักษาชีวิต หรือฟื้นฟูสุขภาพ รวมทั้งไม่เอาผิดกับแพทย์ที่ผ่าตัดตัดคลัยกรรม ให้แก่หญิงหรือชายที่ไม่มีอาการป่วย แต่ก็ยินยอมเพื่อความ สุขทางใจในเรื่องความสวยงาม แต่สำหรับการทำร้ายร่างกายกันโดยความยินยอมเพื่อบรรลุนิยามสุข ในทางเพศนั้น จะเป็นที่ยอมรับของกฎหมายว่าไม่เป็นความผิดได้หรือไม่ ปัญหานี้ไม่ได้เกิดขึ้นเฉพาะกับหลายประเทศที่มีวัฒนธรรมในการสร้างความสัมพันธ์ทางเพศที่เคร่งครัดเท่านั้น หากแต่อีกหลายประเทศในโลกต่างยังคงพบปัญหา เหล่านี้ไม่แตกต่างกัน

กรณีดังกล่าวเคยเกิดขึ้นแล้วด้วยการทำความรุนแรงเกินไปจนเป็นเหตุให้ผู้หนึ่งถึงแก่ความตายโดยไม่ตั้งใจ เช่น กรณีที่นักเรียนมัธยมปลายชาวฟิลิปปินส์คนหนึ่งเลียนแบบฉากการเขียนตีจากภาพยนตร์เรื่อง Fifty Shades of Grey แต่ฝ่ายชายใช้หางกระเบนเขียนตีแทนเข็มขัด ทำให้ฝ่ายหญิงเสียชีวิตจนถึงแก่ชีวิต แต่ในเหตุการณ์นี้ เจ้าหน้าที่ระบุว่าไม่ได้ควบคุมตัวเด็กชายไว้เนื่องจากยังเป็นวัยรุ่นแต่มีการส่งตัวเด็กชายเข้ารับการบำบัดและอยู่ภายใต้ การควบคุมของผู้เชี่ยวชาญ ("เด็กหญิงป็นส์เสียชีวิตเลียนแบบ'ฟิฟตี เซดส์ ออฟ เกรย์,'" 2558)

ดังนั้น เพื่อให้เกิดเส้นแบ่งที่ชัดเจนว่าพฤติกรรมทางเพศแบบ BDSM ลักษณะใดบ้างที่ควรจัดอยู่ในระดับความ รุนแรงที่สังคมควรเปิดใจยอมรับได้ และลักษณะใดบ้างที่มีความรุนแรงเกินกว่าที่สังคมจะยอมรับและควรต้องมีการ ควบคุมโดยรัฐเพื่อให้เกิดความปลอดภัยต่อคู่สัมพันธ์ BDSM เอง สำหรับ BDSM ในมุมมองของ Moser & Kleinplatz (2007) ได้นำเสนอสาระสำคัญว่านอกจากพันธนาการ (Bondage) และ ความเจ็บปวดทางร่างกาย (Physical Pain) แล้ว BDSM ยังเป็นกิจกรรมที่แสดงถึงการเป็นตัวแทนของการใช้อำนาจ และอาจมีการห้ามไม่ให้ อีกฝ่ายสามารถเคลื่อนไหวร่างกายได้ตามใจตนหรือการเล่นบทบาทเป็นนายเป็นทาส จะมีการใช้เครื่องมือ เช่น กุญแจมือ โซ่ เชือก รวมถึงการสวมชุดรัดรูป หรือมัดขึงแขวนเขียนหนีบ ระหว่างประกอบกิจกรรม โดยผู้ถูกมัดอาจ สวมเสื้อผ้าหรืออยู่ในสภาพเปลือยและกึ่งเปลือยก็ได้ ในบางครั้งก็จะมีกรรมมัดร่างกายเข้ากับวัตถุอื่นๆ เช่น เตียง หรือเก้าอี้ เป็นต้น (Weiss, 2011)

อย่างไรก็ตาม BDSM บางกลุ่มจะมีวิธีการมีเพศสัมพันธ์ที่แตกต่างกันออกไปอีกมากมาย เช่น การมัด ด้วยผ้าหนักรัดคอที่เรียกว่า 'scarf fetish' โดยสวมปลอกคอสุนัข เพื่อวางตัวเองในสถานะ 'สัตว์เลี้ยง' (Pet Play) หรือ Role Play คือ การสวมบทบาทเป็นผู้เล่นในฉากต่างๆ ซึ่งอาจเป็นมนุษย์หรือสัตว์ก็ได้ และมีการสั่งการ รับการสั่ง การ หรือปฏิบัติการเชิงอำนาจต่อกัน เพื่อให้เกิดสถานการณ์ของการถูกลงโทษที่สร้างความเจ็บปวด หรือเพื่อ ปลดปล่อยอารมณ์ความรู้สึกของผู้เข้าร่วมโดยไม่จำเป็น ต้องมีความเจ็บปวดใด ๆ เช่น บังคับให้เลียพื้น เลียร์องเท้า ต่อว่าต่าทอ หรือดูถูกเหยียดหยามศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ (Humiliation) เป็นต้น อีกทั้งยังมี รูปแบบของรสนิยมที่แตกต่างกันออกไปอีกในกิจกรรมลักษณะนี้ เช่น Foot Fetish หรือความหลงใหลในเท้าของ คู่กิจกรรม ไม่ว่าจะเป็นการดมเลีย หรือสยบลงแทบเท้าเพื่อมอบอำนาจให้กับอีกฝ่ายรวมไปถึง Watersport คือ การที่ ผู้ถูกกระทำยอมถูกราดด้วยของเสีย สิ่งปฏิกูล หรือสิ่งที่ขับถ่ายออกจากร่างกายของผู้กระทำ เช่น บัสสาวะ (Golden Shower หรือ g/s) อาเจียน (Roman Shower หรือ r/s) หรืออุจจาระ (Brown Shower หรือ b/s) เพื่อย้ำ เตือนถึงความต่ำต้อย และความหลงใหลในสิ่งซึ่งหลังจากจากร่างกายของอีกฝ่าย หรือแม้แต่การช็อตด้วยไฟฟ้า Electro Play เป็นการใช้กระแสไฟฟ้าช็อตไปที่เนื้อตัวร่างกาย อวัยวะต่างๆ รวมทั้งอวัยวะเพศของผู้ถูกกระทำ กระ ทั้ง Bloodsports หรือการกระทำต่อผิวหนัง ด้วยการทำให้เลือดออกด้วยการกรีด ตัด หรือการเจาะรูตามร่างกาย ซึ่ง อาจใช้อุปกรณ์ที่แตกต่างกันไป เช่น เข็ม หรือตะปู กรีดลงในผิวหนังที่ระดับความลึกแตกต่างกัน และ Breath

Control Play คือการตัดออกซิเจนหรืออากาศหายใจด้วยวิธีการต่างๆ เช่น บีบคอ รัดคอด้วยเชือก หรือใช้ถุงพลาสติกคลุมศีรษะ เพื่อกระตุ้นความตื่นตัวของร่างกาย และต่อมที่หลังสารต่างๆ ที่เชื่อกันว่าสามารถปลุกเร้าความรู้สึก หรืออาการถึงจุดสุดยอดทางเพศได้ (สาวิตรี สุขศรี, 2558 : 419)

หลายคนมองรสนิยมประเภทนี้ด้วยความไม่เข้าใจและตั้งคำถามกับความเจ็บปวดในกามภิกษนั้น แต่สิ่งหนึ่งในทุกความเจ็บที่รุนแรงของ BDSM จะทิ้งร่องรอยหลักฐานในแต่ละกิจกรรมของคู่รัก โดยมากแล้ว ผู้กระทำจะทำให้ผู้ถูกกระทำไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ก่อน เพื่อให้ผู้กระทำรู้สึกว่าจะทำอะไรกับผู้ถูกกระทำก็ได้บางครั้งอาจใช้ผ้าปิดตาไม่ให้เห็นสภาพแวดล้อม เพื่อให้เกิดความรู้สึกตัดขาดจากกฎเกณฑ์ของโลกจากนั้นผู้กระทำจะเริ่มทรมานผู้ถูกกระทำ กิจกรรมนี้เป็นการตอกย้ำความรู้สึกเหนือกว่าของผู้กระทำที่เห็นอีกฝ่ายถูกทรมาน จากนั้นผู้กระทำจะเริ่มเล่าโลมตามร่างกายในส่วนที่ก่อให้เกิดให้เกิดอารมณ์ทางเพศต่อไป ในการทำกิจกรรม BDSM นั้น สิ่งจำเป็นนอกเหนือไปจากความพร้อมใจแล้ว หลายครั้งที่อารมณ์เหล่านั้นสวนทางกับความรู้สึกผิดในจิตใจของผู้กระทำ โดยปกติแล้วในจิตใจได้สำนึกของผู้กระทำจะทราบดีว่าการทำให้คนอื่นเจ็บปวดหรือ การทำให้คนอื่นต่ำต้อย ถือเป็นความผิดและจะพบได้บ่อยครั้งสำหรับความรู้สึกในจิตใจได้สำนึกของผู้ถูกกระทำหลังจากกิจกรรม BDSM จบสิ้นลงแล้ว ผู้ถูกกระทำจะร้องไห้ และมีความรู้สึกอ่อนไหวเปราะบาง เหล่านี้จะเป็นหนึ่งในเหตุผลของการ 'After Care' อันเป็นสิ่งสมควรจะตามมาหลังการกิจกรรม BDSM จบลงเนื่องจากการทำกิจกรรมในแต่ละครั้งอาจมีบาดแผลทั้งทางร่างกายและจิตใจ ซึ่งเป็นหน้าที่ของผู้กระทำและผู้ถูกกระทำต้องดูแลลอบประโลมซึ่งกันและกัน เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วจะเห็นได้ว่า BDSM ไม่จำเป็นต้องผูกติดกับความรัก ในขณะที่เดียวกันก็ไม่ได้ผูกติดกับเรื่องของเพศสัมพันธ์เท่านั้นหลายคู่ที่มีรสนิยมชื่นชอบ BDSM อาจไม่มีการสอดใส่อวัยวะเพศ หรือไม่มีเพศสัมพันธ์เข้ามาเกี่ยวข้อง อันอยู่ในฐานะผู้ร่วมในกิจกรรมหรือหุ้นส่วนที่ไม่มีการผูกมัดกันด้วยความรักก็ได้ Suphawan Kongsuwan (2019) สรุปได้ว่าวัฒนธรรม BDSM เป็นรูปแบบหนึ่งของความหลากหลายในรสนิยมกามภิกษ โดยที่วัฒนธรรมเหล่านี้ย่อมให้คุณและให้โทษ แต่หากใช้จินตนาการอย่างพอเหมาะไม่เกิดบาดเจ็บอันตรายอาการหลงใหลในวัฒนธรรม BDSM อาจทำให้กลุ่มคนเหล่านี้กระตือรือร้นที่จะสร้างสรรคกามภิกษออกมาอย่างจริงจังเพื่อช่วงชิงพื้นที่ในสังคมกับกลุ่มเพศกระแสหลักด้วย

ประเด็นสัญญาในกฎหมายแพ่งและหลักความยินยอมในกฎหมายอาญา

สาวิตรี สุขศรี (2558 : 421 - 424) ได้กล่าวถึงหลักการทำสัญญาในกฎหมายแพ่งและหลักความยินยอมในกฎหมายอาญาว่า BDSM มีการทำกันอย่างแพร่หลายในกลุ่ม BDSM ที่ต้องการทำข้อตกลงกันอย่างเป็นทางการเพื่อให้เกิดความชัดเจนในเรื่องกิจกรรม ปัจจุบันมีแบบฟอร์มสัญญาที่มีหัวข้อสัญญาที่หลากหลาย อาทิ สัญญาระยะสั้นหรือสัญญาที่มีเงื่อนไขที่แน่ชัดว่าคู่สัญญายินยอมกันเฉพาะการทำกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งเท่านั้น รวมทั้ง สัญญาสำหรับคู่ที่ต้องการมีความสัมพันธ์กันระยะยาว อาจกล่าวได้อีกอย่างว่า สัญญา BDSM ก็คือ การที่ผู้ที่กำลังจะตกเป็นฝ่ายถูกกระทำ มาทำความเข้าใจตรงกันว่า “ความยินยอม” แก่ผู้ที่กำลังจะเป็นฝ่ายกระทำนั่นเอง อย่างไรก็ตาม ผู้นิยม BDSM ส่วนใหญ่ต่างรับรู้และเข้าใจตรงกันว่าสัญญา BDSM หากมีผลผูกพันใด ๆ ในทางกฎหมายไม่ซึ่งหมายความว่า หากมีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งผิดสัญญา หรือไม่ปฏิบัติตามสัญญา คู่สัญญาอีกฝ่ายก็ไม่อาจนำสัญญาที่เซ็นกันนั้นไปร้องขอให้ศาลบังคับให้ฝ่ายที่ผิดสัญญาปฏิบัติตามข้อตกลงที่ทำกันไว้ได้ โดยสาเหตุที่สัญญาดังกล่าวไม่มีผลผูกพันตามกฎหมายหรือตกเป็น “โมฆะ” นั้น สามารถอธิบายในทางกฎหมายได้ ดังนี้ ประการแรกหลักการทำสัญญาในการกฎหมายแพ่ง ปัจจุบันนานาประเทศ รวมทั้งประเทศไทยเอง ล้วนกำหนดเงื่อนไขของสัญญาที่

บุคคลสามารถตกลงกันและให้มีผลผูกพันตามกฎหมายได้อย่างบริบูรณ์เอาไว้ เช่น หลักความสำคัญผิดในคุณสมบัติของบุคคลผู้เป็นคู่สัญญา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง หลักการในส่วนที่เกี่ยวกับ “เนื้อหา” ของสัญญา ซึ่งนับว่ามีความสำคัญที่สุด คือ จะต้องไม่ขัดต่อกฎหมายโดยชัดแจ้ง มิเช่นนั้นสัญญานั้นก็จะเป็นโมฆะทันที ดังเช่นที่มาตรา 150 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ของไทยเองก็บัญญัติว่า “การใดมีวัตถุประสงค์เป็นการต้องห้ามชัดแจ้งโดยกฎหมาย เป็นการพันวิสัยหรือเป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนการนั้นเป็นโมฆะ” ปัจจุบัน แม้ BDSM จะไม่ได้เป็นความผิดกฎหมายในตัวเอง (not per se illegal) เนื่องจากยังไม่ปรากฏว่ามีกฎหมายของประเทศใดกำหนดให้ BDSM เป็นความผิด เว้นแต่กระทำในสถานที่หรือในลักษณะเปิดเผยต่อสาธารณะ หรือมีการเผยแพร่ทางสื่อแต่จะเห็นได้ว่า กิจกรรมต่างๆ ของกลุ่ม BDSM อย่างไรก็ตามในข้อถกเถียงนี้ มีกฎหมายห้ามกระทำแก่กันไว้โดยชัดแจ้ง เช่น การทำร้ายร่างกาย การข่มขืนใจให้กระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง กระทั่งการดูหมิ่นเหยียดหยามศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ด้วยเหตุผลเช่นนี้เอง จึงย่อมไม่มีประเทศใดรับรองให้การตกลงทำสัญญากันเพื่อให้คู่สัญญาฝ่ายหนึ่งต้องยอมอยู่ใต้อำนาจของอีกฝ่าย หรือต้องยอมทำกิจกรรมที่ต้องห้าม หรือเป็นความผิดตามกฎหมายอย่างชัดแจ้งนั้น มีผลผูกพันกันได้ ประการต่อมาหลักความยินยอมในกฎหมายอาญา

กิจกรรมต่างๆ แบบ BDSM อาจเข้าข่ายเป็นความผิดตามกฎหมายอาญาได้ ความผิดเหล่านี้หากเกิดขึ้นโดยความยินยอมของผู้ถูกระทำ ผู้กระทำอาจอ้าง “ความยินยอม” นั้น ขึ้นมาเพื่อไม่ต้องรับผิดได้ตามหลัก “ความยินยอมไม่ทำให้เป็นความผิด” ซึ่งเป็นหลักกฎหมายโรมันที่ได้รับการยอมรับจากนานาประเทศทั้งในกฎหมายอาญาและกฎหมายแพ่งว่าด้วยละเมิด หรือกล่าวอีกอย่างก็คือ กิจกรรม BDSM อาจเกิดขึ้นได้โดยชอบด้วยกฎหมายก็แต่ด้วย “ความยินยอม” ของผู้ถูกระทำ เท่านั้น และเมื่อการตกลงทำสัญญากัน หมายถึง การให้ความยินยอมแก่กัน เช่นกัน การไม่ยอมทำกิจกรรมที่โดยตกลงกันไว้ก็ย่อมหมายถึงการ “ถอนความยินยอม” ที่เคยให้ไว้แล้วนั่นเอง ศาลจึงไม่สามารถบังคับให้ผู้ไม่สมัครใจหรือไม่ให้ความยินยอมอีกต่อไป ต้องทำกิจกรรมที่เป็นความผิดต่อกฎหมายเหล่านั้นได้ เหตุผลนี้จึงนับเป็นอีกเหตุผลหนึ่งที่สามารถอธิบายได้ว่าเหตุใดสัญญา BDSM จึงไม่ควรมีความบังคับได้ในทางกฎหมาย โดยสรุป การทำสัญญา BDSM มีสถานะเป็นเพียงความเชื่อใจเท่านั้นหาได้ทำให้เกิดพันธกรณีใดๆ ตามกฎหมายระหว่างคู่สัญญาด้วยไม่ และหากมีการฟ้องคดีกันในอนาคตนั้น มีข้อที่ควรระมัดระวังอย่างมาก เพราะปัจจุบัน สัญญา BDSM ในด้านหนึ่ง สำหรับประเทศที่ระบบกฎหมายยอมรับให้ “ความยินยอม” มีผลทำให้กิจกรรม BDSM ไม่เป็นความผิด สัญญา BDSM ย่อมเป็นประโยชน์กับฝ่ายผู้กระทำหรือฝ่ายจำเลย เพราะสามารถแสดงให้เห็นว่ามีกรให้ “ความยินยอม” แก่กัน แต่ในอีกด้านหนึ่ง หากคดีทำร้ายร่างกายนั้น เกิดขึ้นในประเทศที่ยังไม่ยอมรับ BDSM และไม่ยอมให้บุคคลอ้าง “ความยินยอม” เพื่อไม่ต้องรับผิดสัญญา BDSM ก็จะกลายเป็นหลักฐานมัดตัวจำเลยว่าเป็นผู้กระทำตามฟ้องจริง โดยไม่ต้องเสียเวลาพิสูจน์เช่นกันสรุปได้ว่าหากพิจารณา “หลักความยินยอม” แล้วจะพบว่าเขาสัญญา BDSM กลับจะมีผลเสียกับฝ่ายผู้กระทำมากกว่ากับฝ่ายผู้ถูกระทำ เนื่องจาก “ความยินยอม” สามารถถูก “ถอน” หรือ “ยกเลิก” ได้ตลอดเวลา และไม่ว่าด้วยเหตุผลใด ด้วยเหตุนี้ แม้คู่กรณีจะทำสัญญา BDSM ระหว่างกันเอาไว้แต่ลำพัง แต่เพียงสัญญาดังกล่าวย่อมไม่ช่วยยืนยันได้ว่า ณ เวลาหนึ่ง หรือในเวลาที่กิจกรรมกำลังดำเนินไปนั้น ผู้ถูกระทำได้ถอนความยินยอมไปแล้วหรือไม่ หากศาลพึงพยานหลักฐานอื่นๆ และเชื่อว่าผู้เสียหายถอนความยินยอมไปแล้ว สัญญาที่ทำขึ้นก่อนหน้า นั้นย่อมหมดความหมายทันที

ประเด็นเพศกระแสหลักกับการต่อสู้ของ BDSM

แนวคิดกระแสหลักเรื่องเพศของโลกตะวันตกมองเรื่องเพศว่าเป็นเรื่องของความโรแมนติก ความนุ่มนวล ไม่ใช่เรื่องความรุนแรงก้าวร้าวจากการทบทวนเอกสารทางวิชาการพบว่าในช่วงแรกของงานศึกษาเกี่ยวกับเพศวิถีมักวางอยู่บนฐานคิดเกี่ยวกับอุดมการณ์ทางเพศและครอบครัวแบบอนุรักษนิยมที่ได้รับการหล่อหลอมจากรัฐโดยมักมีสมมติฐานว่าเพศวิถีกระแสหลักเท่านั้นที่จะให้คุณค่ากับความสัมพันธ์ทางเพศแบบคู่ตรงข้าม ทั้งนี้สำหรับสถานะสมัยใหม่ เป็นเรื่องของทางเลือกที่กระทำผ่านการใช้เหตุผล (Rationality) เพราะสถานะของมนุษย์ตั้งอยู่บนฐานคิดความคิดแบบอภิปรัชญา หรือความเชื่อที่ว่า ‘มนุษย์สามารถเลือกได้แต่ความสัมพันธ์ทางเพศระหว่างหญิงชายที่เกิดขึ้นภายใต้สถาบันการสมรสนั้นยังคงต้องเป็นสิ่งที่ถูกต้องทางศีลธรรมสะท้อนวัฒนธรรมอันดีงามตราบโดที่วิถีปฏิบัติทางเพศ (Sexual Practices) ความปรารถนาทางเพศและชีวิตด้านเพศ (Sexual Life) อื่นๆ ยังคงขัดกับบรรทัดฐานของสังคมโดยมักถูกมองว่าเป็น “ความเบี่ยงเบน” และ “ทำลายวัฒนธรรม อันดีงามของสังคม” (วารสารณ์ แซ่มสนิท, 2551 : 69) แต่ในกรณีของ BDSM เป็นกิจกรรมที่ถูกมองว่าเป็นกิจกรรมนอกกรอบของเพศกระแสหลักที่ขัดแย้งกับแนวคิดของลัทธิสโตอิก (Stoicism) ที่มองว่า ความหรรษาทางเพศเป็นภัยต่อมนุษย์ โดยความรู้สึกรู้สึกทั้งความเจ็บปวดและไม่เจ็บปวดไม่มีความเกี่ยวข้องกับการดำรงชีวิตของมนุษย์ (Hawkes, 2004 : 45) ความสัมพันธ์แบบ BDSM จึงไม่สอดคล้องต่อการดำเนินชีวิตอย่างมีเหตุผล (Greek & Thompson, 1992 : 601 - 616) เนื่องจากการปฏิบัติต่อกิจกรรมทางเพศจะต้องเป็นไปเพื่อการดำรงเผ่าพันธุ์เท่านั้น ไม่ใช่เพื่อความพึงพอใจทางกามารมณ์ ดังนั้น สถานะที่สกปรกของเพศในกรอบความคิดของศาสนาที่มีสาวกเป็นจำนวนมาก เช่น คริสตศาสนานั้น ถือว่า ‘บาปกำเนิด’ (Original Sin) ของมนุษย์ได้ปรากฏอยู่ตั้งแต่น้ำอสุจิแล้ว ซึ่งไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ การประกอบกามกิจนั้นยังแสดงถึงสถานะความเสื่อมของมนุษย์ที่มีชีวิตไม่ยาวนานและไม่เป็นอมตะแบบเดิม ด้วยเหตุนี้เอง BDSM จึงยังเป็นปฏิบัติชกกับการมีเพศสัมพันธ์ที่เป็นเพียงแค่อุปกรณ์เพื่อการสืบเผ่าพันธุ์ของมนุษย์ตามแนวคิดของศาสนาคริสต์โดยสิ้นเชิง ยิ่งไปกว่านั้นในสังคมตะวันตกในอดีตเอง BDSM ยังคงถูกมองว่าเป็นความผิดปกติทางจิตเวช (Psychiatric Disorder) หรือแม้กระทั่งบัดนี้สังคมยังคงตีตรา BDSM ว่าเป็นอาการทางพยาธิวิทยาที่ต้องมีการรักษาความผิดปกตินั้น (Langdridge & Baker, 2007 : 3 - 4) อย่างไรก็ตาม การเติบโตขึ้นของชุมชน BDSM ทั้งในฝั่งอเมริกาและยุโรป โดยการเคลื่อนทางสังคมของผู้ที่มีรสนิยมแบบ BDSM ได้มีการรวมกลุ่มรวมตัวกันเป็นสมาคม กระทั่งกลุ่ม BDSM สามารถไต่เต้าทางวัฒนธรรมเป็นวัฒนธรรมย่อย (Sub-culture) และได้รับการยอมรับในสังคมตะวันตกในระดับหนึ่ง (Sisson, 2007 : 18 - 26) เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วเรื่องเพศจึงกลายเป็นกลไกสำคัญของรัฐประชาชาติที่ไม่เพียงแต่อาศัยเรื่องสุขอนามัยเท่านั้น แต่เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันโรคทางเพศสัมพันธ์และการเกิดของประชากรอีกด้วย ต่อมากระบวนการเคลื่อนไหวสังคมของกลุ่ม BDSM สื่อสารมวลชนได้นำเสนอ BDSM ในภาพลักษณ์ที่เป็นความสัมพันธ์โรแมนติกของคู่รักในภาพยนตร์เรื่อง Secretary (2002) หรือ Fifty Shades of Grey (2015) โดยเฉพาะในวลีที่ว่าด้วย “Pleasure and pain, reward and punishment ...” (James, 2011 : 504) เป็นข้อความตอนหนึ่งจากนิยายเรื่อง Fifty Shades of Grey 3 ที่สะท้อนให้เห็นถึงลักษณะพื้นฐานของ BDSM ได้อย่างเด่นชัดว่า BDSM เป็นกิจกรรมและความสัมพันธ์เชิงกามารมณ์ที่เกี่ยวข้องกับการกระทำทางกายภาพ (Physical Action) ที่มีส่วนผสมความรุนแรง (Violence) ที่เกิดขึ้นภายใต้การยินยอมของคู่รัก นอกจากนี้แล้วหนังสือนิยายหรือภาพยนตร์เรื่อง Fifty Shades of Grey ปัญหาในนิยายและภาพยนตร์เรื่องนี้จึงเป็นที่สนใจว่าหนังสือสัญญา BDSM ที่เกิดขึ้น เป็นจินตนาการ หรือว่าเป็น

สัญญาที่ทำกันจริงในกิจกรรมกามกิจระหว่างผู้ชื่นชอบ BDSM สิ่งเหล่านี้ได้สร้างอิทธิพลต่อกลุ่มแนวคิดเพศ กระแสหลักที่เคยประณาม BDSM ว่าเป็นกิจกรรมของวัฒนธรรมกลุ่มย่อยที่ไม่มีพื้นที่ในสังคม แนวคิดนี้จึงได้ถูก ลดทอนความศักดิ์สิทธิ์ลงไปพร้อมกับการยอมรับว่ากิจกรรมและความสัมพันธ์ดังกล่าวเป็นวิถีชีวิตและรสนิยมทาง เพศรูปแบบหนึ่ง (Langdridge & Baker, 2007 : 3 - 4) ดังนั้น การสร้างความหมาย รวมถึงการสร้างตัวตนของ BDSM ได้มีความแตกต่างกันตามแต่ละช่วงเวลาและพื้นที่ กลุ่มผู้นิยม BDSM จึงมีการจัดวางตำแหน่งที่ขยายพื้นที่ ตัวตนผ่านกระบวนการสร้างอัตลักษณ์โดยมีเป้าประสงค์ทำให้รับรู้ได้ว่าตนเองเป็นใครมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น อย่างไรและยิ่งไปกว่านั้นกลุ่ม BDSM ยังต้องมีการใช้อัตลักษณ์ร่วม (Collective Identity) เพื่อการสนับสนุน สัญลักษณ์ในการอ้างถึงความเป็นส่วนหนึ่งในสังคมมิใช่ในสังคมเพื่อการรวมกลุ่มสร้างพื้นที่ให้กับกลุ่มตนเอง เป็นเช่นนี้พื้นที่ของกลุ่ม BDSM จึงไม่ใช่สิ่งที่เกิดขึ้นจากการกระทำของกลุ่ม BDSM เท่านั้น แต่เป็นการเกิดขึ้นจาก การหล่อหลอมทางสังคมควบคู่กัน ทั้งนี้ การเคลื่อนไหวของกลุ่ม BDSM ในเครือข่ายสังคมออนไลน์การเข้าถึง เว็บไซต์ภาพยนตร์ผู้ใหญ่แนว BDSM พบว่า ต่างมีผู้สนใจเข้ามาดูเพิ่มมากขึ้นเหล่าสำนักคิดได้ตั้ง สมมติฐานว่า การที่มีคนเข้ามาลองเป็นทาสด้วยใช้ความรุนแรงกับร่างกายของตนเอง เป็นเพราะพวกเขากำลังใช้ BDSM เป็นพื้นที่ที่จะ ปลุกให้ตื่นจากความเครียด บางกลุ่มก็อ้างว่าเป็นรูปแบบหนึ่งของการประท้วงในระดับบุคคลที่ยืนยันการเป็น เจ้าของร่างกายของตนเองมากกว่าจะยอมให้รัฐมาควบคุม (Wismeijer & Assen, 2013) สรุปได้ว่า การยืนยันได้ ด้วยข้อมูลการวิจัยทั้งเชิงจิตวิทยาและวิทยาศาสตร์เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมแบบ BDSM อาจเป็น พื้นฐานให้ชาว BDSM มีพื้นที่ในสังคมมากขึ้น (Weisman, 2017 : 124) ทั้งนี้ ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยทางด้าน จิตวิทยาที่พบว่า BDSM ไม่ใช่ความผิดปกติทางจิต เช่น การศึกษาของ (Wismeijer & Assen, 2013) ที่อ้างถึง BDSM เป็นเรื่องของกิจกรรมสันทนาการ (Recreational Leisure) มากกว่าที่จะเป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงอาการทางจิต และนอกจากนี้ สื่อสารมวลชนมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งที่ทำให้สังคมตะวันตกเข้าใจและยอมรับ BDSM ในฐานะที่เป็น เพศวิถีทางเลือก (Alternative Sexuality) แม้จะไม่สามารถเข้าไปแทนที่แนวคิดเรื่องเพศกระแสหลักได้ก็ตาม (Weiss, 2011 : 111 - 116)

สรุปเพศกระแสหลักกับ BDSM ในสังคมไทย

ทศวรรษที่ผ่านมาเริ่มมีงานศึกษาที่นำเสนอประเด็นเพศวิถีที่แตกต่างไปจากวิถีปฏิบัติทางเพศกระแสหลัก ในสังคมไทยนอกเหนือจากการร่วมเพศเพื่อสืบพันธุ์จึงได้สร้างความหวาดวิตกที่พบจากหน้าสื่อสารมวลชนรวมถึง งานวิชาการที่เกิดขึ้นแล้วทั้งนี้เพศในพื้นที่สาธารณะจะมีข้อถกเถียงระหว่างการเป็น “วิชาการ” หรือ “อนาจาร” อย่างไม่สามารถหาข้อยุติได้ความรู้ในเรื่องเพศจึงถูกตั้งข้อสงสัยว่าจะเป็นการกระตุ้นเร้าอารมณ์ความต้องการ หรือเป็นการให้ความรู้เรื่องเพศ คำถามจึงเกิดว่าจะไรบ้างที่ควรรู้ อะไรไม่จำเป็นต้องรู้ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับ ร่างกาย อวัยวะ การสืบเผ่าพันธุ์ เป็นต้น ในอาณาเขตของความรู้ทางการแพทย์พบว่าทศวรรษที่ว่าเพศเป็นเรื่อง “ธรรมชาติ” ของมนุษย์ อารมณ์ความต้องการทางเพศจึงไม่ถือเป็นสื่อลามกอนาจาร (ณภัค เสรวิรักษ์, 2551) ด้วย กระบวนการผลิตซ้ำทางสังคมว่าด้วยเรื่องเพศกระแสหลักนี้ได้สร้างอาณาเขตเพื่อป้องกันการสั่นคลอนจากกลุ่มที่มี รสนิยมชื่นชอบต่างไปจากเพศกระแสหลักจึงเป็นที่มาของกลุ่มวัฒนธรรมย่อย (Subculture) ที่พยายามช่วงชิงพื้นที่ ความรู้สึกชีวิตการต่อสู้และต่อรองของผู้คนที่มิใช่เพศวิถีอื่นหลากหลาย ขณะเดียวกันกิจกรรม BDSM ในสังคมไทย นั้นยังคงไม่มีพื้นที่ในสังคมเท่าใดนัก เนื่องจากแนวคิด BDSM มักถูกกำกับด้วยภาครัฐบาลโดยที่ภาครัฐบาลมักจะมี

มุมมองเรื่องเพศในแง่ลบเป็นการแสดงออกถึงความรุนแรงและความสกปรก BDSM จึงถูกตีกรอบอยู่ภายใต้ภาพลักษณ์และแนวคิดที่ว่า BDSM เป็นเรื่องของความวิปริตทางเพศและความผิดปกติทางจิต ซึ่งถูกตอกย้ำโดยหน่วยงานสาธารณสุขของรัฐและสื่อโดยเฉพาะอย่างยิ่ง BDSM ได้ปรากฏในสื่อบางประเภท เช่น สื่อโป๊ ซึ่งสวนทางกับแนวคิดกระแสหลักเรื่องเพศในสังคมไทย ทำให้ BDSM ถูกขับให้อยู่บนพื้นที่ที่มากยิ่งขึ้น กระทั่งถูกตีตราว่าเป็นเรื่องตลกน่าขบขัน ถูกรังเกียจ ล้อเลียนและกีดกันการถูกเบียดขับทำให้อ่อนอำนาจในการต่อรองเป็นกลุ่มที่อยู่ในลำดับขั้นต่ำสุดในความสัมพันธ์ทางเพศกระทั่งคนกลุ่มนี้ถูกจัดเป็นคนที่ไร้พื้นที่ซึ่งต้องเผชิญกับภาวะความเป็นคนชายขอบในหลายมิติอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ (ชลิดาภรณ์ สงสัมพันธ์, 2551 : 7) และที่สำคัญไปกว่านั้น BDSM ได้ถูกสถาปนาจากจากสังคมไทยว่าเป็นเรื่องของพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ซึ่งมีการระบุไว้อย่างชัดเจนว่าเป็น “ชาติสมกับมาไซคิสม์” ที่มีความเบี่ยงเบนทางเพศแบบหนึ่ง อีกทั้งภายใต้มายาคติทางสังคมที่เกิดขึ้นยังคงสร้างภาพลักษณ์ให้กลุ่มผู้มีความชื่นชอบเพศสัมพันธ์ทางเลือกมีความหมายและคุณค่าในเชิงลบตลอดเวลาเป็นการตอกย้ำว่า BDSM เป็นกิจกรรมของผู้มีความวิปริตทางเพศ ซึ่งจำเป็นต้องได้รับการรักษาจากจิตแพทย์ (สุวิทนา อารีพรรค, 2528 : 69) เช่นเดียวกันกับมูลเหตุที่เกิดขึ้นมาแล้วในสหรัฐอเมริกาตั้งแต่ทศวรรษที่ 1870 ว่าด้วยการกระทำใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับการขัดต่อวัฒนธรรมมีเพศสัมพันธ์ภายใต้การสืบเผ่าพันธุ์ถือเป็นข้อห้าม แม้กระทั่งในอดีตระเบียบการส่งพัสดุไปรษณีย์ของสหรัฐอเมริกาได้มีการสั่งห้ามส่งภาพลามกอนาจารทางไปรษณีย์ไม่ว่าจะมีเพื่อเหตุใดให้ถือว่าผิดระเบียบทั้งสิ้น ในทำนองเดียวกันกับ BDSM ในสังคมไทยจึงเป็นสิ่งที่ขัดต่อความเชื่อเรื่องของการมีเพศสัมพันธ์ทางธรรมชาติสื่อต่างๆ มีการสอดแทรกเรื่องราวการนำเสนอ BDSM ในฐานะที่เป็นสิ่งแปลกปลอมและพฤติกรรมกามวิตถารที่มีการเลียนแบบมาจากสื่อต่างประเทศ มีการขายบริการทางเพศให้กลุ่มที่นิยมความรุนแรงทางเพศด้วยการรับจ้างถูกทรมาน ถูกโบย ใช้ความรุนแรง เลียนแบบการมีเช็ทส์แบบวิตถารในหนังต่างประเทศ (ทีมข่าวรายงานพิเศษคมชัดลึก, 2555 : 1) อย่างไรก็ตามในบริบทของสังคมไทย อาจกล่าวต่อไปได้ว่า BDSM ถูกการจัดระเบียบให้เป็นอาการทางจิตประสาทหรือไมก็วิปริตวิตถาร ไม่ใช่เรื่องของรสนิยม ความสัมพันธ์หรือวิถีชีวิตทางเพศรูปแบบหนึ่งแล้ว ยังขัดต่อวัฒนธรรมความเชื่อทางศาสนาที่ไม่ยอมรับการมีเพศสัมพันธ์นอก ระบบ เพื่อสืบเผ่าพันธุ์ให้ถูกต้องตามธรรมชาติเท่านั้น ความรู้และความเชื่อนี้ยังคงจะสร้างอคติและความลำเอียงในสังคมตะวันตกที่นำไปสู่การลงโทษ กดทับ กีดกัน และดูหมิ่นเหยียดหยามมนุษย์ที่มีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่สอดคล้องกับสังคมกระแสหลัก นอกจากนั้น จากพื้นฐานในการขาดความรู้ และความเข้าใจที่ถูกต้องในความสัมพันธ์แบบ BDSM ยังอาจนำไปสู่การชี้้นำให้สังคมเข้าใจ BDSM เพียงแต่ด้านเดียวในแง่ลบเท่านั้น แท้ที่จริงแล้วพื้นฐานแนวคิดของ BDSM เป็นเรื่องของความสัมพันธ์เชิงการใช้อำนาจที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของความยินยอม ความไวเนื้อเชื่อใจกันระหว่างผู้ที่เข้าร่วมในกิจกรรม BDSM ซึ่งมีมิติเหล่านี้ของ BDSM ไม่ปรากฏจากการรับรู้ของวัฒนธรรมสังคมไทย

สรุป เมื่อกลุ่มวัฒนธรรมย่อยต้องการพื้นที่ทางวัฒนธรรมของตนย่อมต้องแสดงถึงลักษณะเฉพาะมากกว่าสิ่งที่เป็นสากลเพราะวัฒนธรรมไม่ได้บ่งบอกถึงความเป็นสากล แม้ว่าวัฒนธรรมนั้นจะปรากฏให้เห็นได้ทุกหนแห่งก็ตาม เมื่อเป็นเช่นนั้นในสังคมไทยกลุ่มคนที่มีรสนิยม BDSM ยังไม่สามารถรวมตัวกันเป็นสมาคมหรือชุมชนอย่างเป็นทางการเพื่อขับเคลื่อนและเปิดพื้นที่ให้ BDSM ได้รับการยอมรับในสังคมไทยได้ในทางตรงข้ามหากทำความเข้าใจและ “มองเห็น” ว่าวัฒนธรรมและวิถีชีวิตของคนอื่นมีคุณค่าในแนวทางของตัวเองจะช่วยให้ลดอคติ ลดการดูหมิ่นเหยียดหยาม และสามารถใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันโดยปราศจากการแบ่งแยก กีดกัน หรือเลือกปฏิบัติ

สรุปข้อเสนอแนะ

ความรู้เรื่องเพศกระแสหลักและเพศทางเลือกเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการป้องกันและปกครองตนเอง แต่ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศไม่อาจป้องกันการคุกคามทางเพศจากคนอื่น เป้าหมายของกามศึกษาในฐานะเกราะป้องกัน จึงเป็นเพียงการป้องกันภัยที่เกิดขึ้นจากตัวเอง สงครามที่กระทำต่อเรื่องเพศจึงเป็นสงครามที่ตัวเองเพื่อตัวเอง เมื่อเป็นเช่นนี้การสร้างเกราะคุ้มภัยย่อมเป็นสิ่งที่เกิดและได้มาจากตนเองเท่านั้นขณะที่บทความนี้จึงต้องพิจารณาทั้งข้อสนับสนุนและข้อจำกัดต่อการทำความเข้าใจอย่างเหมาะสม โดยที่สาระสำคัญในบทความนี้จะเน้นแนวทางในการนำมาเชื่อมโยงทฤษฎีในแนวของศาสตร์เชิงประจักษ์เท่านั้น และเป็นเพียงการบุกเบิกหรือสนับสนุนการนำร่องในเชิงวิชาการ เพื่อให้การศึกษามีความเป็นศาสตร์ที่จะช่วยพรรณนา อธิบายและทำนายได้มากขึ้นมีได้หมายความว่าทุกๆ กรณีต้องเป็นดังข้อสรุปนี้เสมอ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับ การทดสอบและยืนยันจากผลงานทางวิชาการอื่นอันจะมีขึ้นในอนาคตต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- จอมพล พิทักษ์สันตโยธิน, กฤษฎา แสงเจริญทรัพย์ และอรวิภา พึ่งเงิน. (2558). BDSM : กามารมณ์ภายใต้อำนาจและความเจ็บปวด. วารสารวิชาการคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง. 3(2), 17-39.
- ชลิตาภรณ์ ส่งสัมพันธ์. (2551). ประวัติศาสตร์ของเพศวิถี : ประวัติศาสตร์เรื่องเพศ เรื่องเพศในประวัติศาสตร์ไทย. กรุงเทพฯ: มูลนิธิสร้างความรู้เข้าใจเรื่องสุขภาพผู้หญิง สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ณภัค เสรีรักษ์. (2555). อ่าน "เสพสม บัมิสม" ในฐานะ "เพศ (รส) ศึกษา" สำหรับมวลชนไทยตั้งแต่ พ.ศ. 2521. วารสารสังคมวิทยามานุษยวิทยา, 31(1), 33-68.
- เด็กหญิงปิ่น สีสัยชีวิตเลียนแบบ 'ฟิฟตี เซตส์ ออฟ เกอร์รี่'. (2558). [On-line]. Available : <http://www.bangkokbiznews.com/news/detail/638353>, 12 พฤศจิกายน 2561.
- ทีมข่าวรายงานพิเศษ. (2555). "รับจ้างถูกเขียน...เซ็กซี่ชาติส้ม." **คมชัดลึก**. [On-line]. Available : <http://www.komchadluek.net/news/detail/147064>. 12 พฤศจิกายน 2561.
- ธเนศ วงศ์ยานนาวา. (2551). **เพศ : จากธรรมชาติ สู่วิจัยธรรม จนถึงสุนทรียะ**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์สมมติ.
- ปณิธิ บราวน์. (2557). ความหลากหลายทางเพศกับพหุวัฒนธรรมในสังคมไทย: การสำรวจองค์ความรู้. **วารสารสังคมศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**, 44(2), 51-70.
- วราภรณ์ แซ่มสนิท. (2551). **วิถีคิดเรื่องเพศวิถีของรัฐไทย**. กรุงเทพฯ: มูลนิธิสร้างความรู้เข้าใจเรื่องสุขภาพผู้หญิงสถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล.
- วิกิพีเดีย. (2560). **บีดีเอสเอ็ม**. [On-line]. Available : <https://bit.ly/2roY2gn>. 3 พฤศจิกายน 2561.
- ศุภาวรรณ คงสุวรรณ. (2019). **ทรมานแสนสุขสม : เปิดโลก 'BDSM' รสนิยมทางเพศที่ตั้งต้นจากความยินยอมพร้อมใจ**. [On-line]. Available : <https://www.the101.world/bdsm-in-thailand>. 17 พฤศจิกายน 2561.

- สาวตรี สุขศรี. (2558). BDSM Contract : คำบังคับแห่งสัญญาในทางแพ่งกับหลักความยินยอมไม่เป็นความผิดในทางอาญา. *วารสารนิติศาสตร์ (มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์)*, 44(2), 415-442.
- สุวัฒน์ อาวีพรค. (2528). *กามวิปริต*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Encyclopedia of Mental Disorder (n.d.). **Sexual-sadism**. [On-line]. Available : <http://www.minddisorders.com/Py-Z/Sexual-sadism.html>. 30 พฤศจิกายน 2561.
- Greek, C. E., & Thompson, W. (1992). Antipornography Campaigns: Saving the Family in America and England. *International Journal of Politics, Culture, and Society*, 5(4), 601-616.
- Hawkes, G. (2004). *Sex and Pleasure in Western Culture*. Cambridge: Polity Press.
- Haynes, S. (2000). *Etruscan Civilization: A Cultural History*. London: British Museum on Press and the J. Paul Getty Museum.
- James, E. L. (2011). *Fifty Shades of Grey*. New York: Vintage Books.
- Langdridge, D., & Baker, M. (2007). Situating Sadomasochism. In D. Langdridge & M. Baker (Eds.), *Safe, Sane and Consensual : Contemporary Perspectives on Sadomasochism* (3-9). New York: Palgrave MacMillan.
- Mahmoud, Z. (2015). No Means Yes... If Consent Is Obtained: An Exploration into the Psychology and Legality of BDSM and Sexual Sadism. *Western Undergraduate Psychology Journal*, 3(1), 10.
- Monica, P. (2001). "Beyond the Pleasure Principle: The Criminalization of Consensual Sadomasochistic Sex", *Texas Journal of Women, Gender, and The Law*, 11(1), 51-92.
- Moser, C., & Kleinplatz, P. J. (2007). Themes of SM expression. In D. Langdridge & M. Barker (Eds.), *Safe, sane, and consensual: Contemporary perspectives on sadomasochism* (35-54).
- Ponzanesi, S. (2007). Feminist theory and multiculturalism. *Feminist Theory*, 8(1), 91-103.
- Sisson, K. (2007). The Cultural Formation of S/M: History and Analysis. In D. Langdridge & M. Barker (Eds.), *Safe, sane and consensual: contemporary perspectives on sadomasochism* (10-34). New York: Palgrave Macmillan.
- Weinberg, M. S., Williams, C. J., & Moser, C. (1984). The social constituents of sadomasochism. *Social Problems*, 31(4), 379-389.
- Weisman, C. (2017). Dominatrixes and Porn Sites Report a Huge BDSM Uptick Since Trump Became President. [On-line]. Available : <https://bit.ly/2lfv1hx>. 25 พฤศจิกายน 2561.
- Weiss, M. (2011). *Techniques of Pleasure: BDSM and the Circuits of Sexuality*. Durham: Duke University Press.
- Wismeijer, A. A., & Assen, M. A. (2013). Psychological characteristics of BDSM practitioners. *The Journal of Sexual Medicine*, 10(8), 1943-1952.